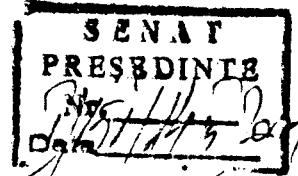

Bi
S.G. Vanilia Day

- 1) Motiunea simpla
indeplineste conditiile
prevazute de regulament.
- 2) Se transmite Biroului Marelui
cu precizarea ca dezbaterile
Motiunii va avea loc marți
20 iul 2007 ora 11⁰⁰

3) Se transmite Biroului
si se transmite
secretariatului
Către Biroul Permanent al Senatului României
Domnului Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului României

[Handwritten signature]
14. iul 2007

În conformitate cu prevederile art. 112 din Constituția României și ale art.153-157 din Regulamentul Senatului, senatorii PSD și ai PRM depunem Moțiunea simplă cu tema: „ **Falimentul învățământului și cercetării românești.**”

Moțiunea este semnată de un număr de 69 senatori.

Având în vedere îndeplinirea condițiilor prevăzute de Constituție și de Regulamentul Senatului, vă rugăm să dispuneți inițierea procedurilor privind prezentarea, introducerea moțiunii pe ordinea de zi și dezbaterile moțiunii în plenul Senatului.

Anexăm la prezenta textul moțiunii și lista cu semnăturile susținătorilor acesteia.

Lider Grup P.S.D.,
Senator Ion ILIESCU

Lider Grup P.R.M.

[Handwritten signature]
Nicolae IORGA

MOȚIUNE SIMPLĂ

Moțiunea este un demers constituțional utilizat de partidele de opoziție pentru a declanșa o dezbatere parlamentară pe o temă considerată de mare importanță.

Educația este fără îndoială un domeniu de interes major și cu mare responsabilitate față de evoluția societății. O societate nu poate să fie performantă fără o educație performantă. De aceea, îmbunătățirea actului educațional din fiecare sală de clasă, laborator, atelier școlar, sala de curs sau seminar **este o prioritate** pentru ca elevii și studenții să devină beneficiarii eforturilor umane și financiare. Din păcate, politica dusă în educație și cercetare în ultimii doi ani, a nemulțumit părți însemnate din societatea românească. Mai întâi, ministrul educației și cercetării, prof.univ. Mircea Miclea, a demisionat în semn de protest față de nerespectarea legii învățământului care prevede un procent de 6% din PIB pentru învățământ. Protestele au continuat.

In toamna anului 2005 au avut loc cele mai ample greve din sistemul de învățământ, ajungând să protesteze atât cadrele didactice, personalul auxiliar, cercetătorii, cât și studenții (care au introdus acțiune în instanță împotriva ministrului educației); **examele naționale – atât testele naționale cât și bacalaureatul – au fost fraudate** (nici până la aceasta dată nu se știe cine a fost vinovat); **anul școlar 2006-2007 a început cu mai mult de 50% dintre unitățile de învățământ neavizate medico-sanitar,** cu părinți stând la cozi interminabile, pentru înscrierea copilului la grădiniță (**numai în București, peste 15.000 de copii de vârstă preșcolară au rămas neîncadrați în sistemul educațional**). Acestea sunt numai câteva dintre „reușitele” ministrului educației și cercetării Mihail Hărdău.

La jumătatea mandatului Alianței D.A., tot mai multe voci din spectrul politic, din sindicate, dar și din societatea civilă (spre exemplu Asociația Edu Cer), constată că din promisiunile electorale privind educația, cercetarea și formarea profesională, s-a ales praful. **De aceea, această moțiune simplă este o necesitate.**

În temeiul articolului 113 din Constituția României și al articolelor 78-82 din Regulamentul Ședințelor Comune ale Senatului și Camerei Deputaților, subsemnații senatori depun prezenta Moțiune simplă:

FALIMENTUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ȘI CERCETĂRII ROMÂNEȘTI

Capitolul I. Abandonarea Programului de guvernare

Obiectivele majore ale Programului de Guvernare, în domeniul educației, cercetării și formării profesionale, cu care Guvernul a venit în fața Parlamentului, au fost următoarele:

1. Acces egal și sporit la educație.

În realitate:

1.1 A crescut abandonul școlar. Nu s-au realizat studii de analiză, pentru a se stabili dacă banii alocați prin programe speciale ajung la cei care sunt în nevoie.

1.2 Elevii din mediul rural continuă să nu aibă acces la educație, să fie discriminați în raport cu elevii din mediul urban. Doar 15-20% dintre elevii din mediul rural merg la liceu și doar 2-5% urmează studii superioare, după unele statistici.

1.3 Copiii ai căror părinți muncesc în țări europene părăsesc, în bună măsură, școala.

1.4 Lipsa infrastructurii și a cadrelor calificate în mediul rural accentuează discrepanțele din educație, între sat și oraș. Decalajul dintre educația de la sat și cea de la oraș se adâncește.

Abia de curând, sub presiunea unei posibile moțiuni, Ministerul Educației și Cercetării a anunțat că promisiunea campusurilor școlare ar putea deveni realitate.

2. Calitate ridicată a educației

În realitate:

La un an și opt luni de la apariția OUG nr. 75/2005 privind calitatea în educație, ARACIP este nefuncțional, prevederile legii neputând fi aplicate. Numărul de evaluatori este încă insuficient. Pentru învățământul preuniversitar nu există standarde de calitate necesare evaluării externe a calității educației. În aceste condiții, o inițiativă bună și oportună greșit aplicată, poate arunca activitatea de evaluare

externă a calității educației în corupție, funcționare clientelară și trafic de influență.

3. Descentralizarea și depolitizarea sistemului educativ

În realitate:

3.1 Ministerul Educației și Cercetării refuză cu încăpățănare să promoveze descentralizarea pentru ca funcționarii din minister și inspectorate să nu-și piardă privilegiile. În consecință, sunt ignorate în mod grav interesele de dezvoltare locală și regionale, cerințele elevilor și părinților. **La întâlnirea de la Covasna cu inspectorii școlari generali, d-l Hărdău a recunoscut ca nu are nici o strategie de descentralizare.**

3.2 Recenta organigramă a ministerului, promovată prin hotărâre de guvern păstrează numărul total al salariaților, dar aduce 11 direcții în directa subordonare a ministrului, direcții importante, prin care se derulează majoritatea fondurilor destinate infrastructurii. Scopul? Un control politic strâns al alocării fondurilor, în interesul grupărilor de interese din jurul ministrului, iar nu în cel al sistemului educațional.

3.3 Prin aceeași organigramă se readuce Oficiul de Acordare a Burselor în Străinătate, în directa coordonare a ministrului, încălcând cu bună știință reglementările europene în materie. Scopul? Satisfacerea cerințelor aceleiași clientele a Partidului Democrat.

3.4 Proiectul legii învățământului preuniversitar demonstrează că nu se are în vedere o reală descentralizare în educație. Proiectul de lege prevede ca Inspectoratele Scolare Județene, să devină Direcții Județene de Învățământ, dar tot în subordinea Ministerului Educației și Cercetării, și nu a Consiliilor Județene, așa cum cer principiile descentralizării.

3.5 Un tip de politizare subtilă îl oferă și alcătuirea manualelor, un exemplu fiind manualele de istoria românilor, care sunt golate de evenimente și personalități consacrate, găzduind în schimb figuri fără semnificație istorică și simbolică din spectrul politic, guvernamental sau media al actualității.

O abordare științifică, deasupra oricărei politizări, se impune în mod deosebit pentru perioada postbelică, unde afirmațiile bine fundamentate trebuie să ia locul aserțiunilor emoționale.

3.6 Politizarea structurilor administrației în învățământ este cvasitotală; sunt numiți și menținuți în funcții de conducere de la toate nivelele clienții politici ai actualei puteri, prin încălcarea flagrantă a legii. Un exemplu relevant este situația

din Bucuresti unde, deși legea prevede că orice post se ocupă prin concurs, la sfârșitul anului 2006 lucrurile stăteau în felul urmator:

-din totalul de 450 de directori și 244 de directori adjuncți, sunt numiți prin detașare 257 de directori și 182 de directori adjuncți ; prin delegație 2 directori și 1 director adjuncț ;

-sunt titulari în alte unități decât în cele în care au fost numiți pe aceste funcții 80 directori și 15 directori adjuncți ;

-15 directori și 8 directori adjuncți sunt în situația prelungirii de activitate peste vârsta maximă de pensionare.

4. Transformarea educației în resursa de bază a modernizării României

În realitate:

Pentru realizarea acestui obiectiv ar fi trebuit ca învățământul să fie adecvat cerințelor de pe piața muncii, lucru ce nu se întâmplă. Argumente :

4.1 30% dintre elevi se pregatesc în filiera teoretică, deși există doar 10-15% locuri de muncă în piața muncii;

4.2 Doar 47% dintre elevi se pregătesc în licee tehnologice și școli de arte și meserii, în condițiile în care, peste 80% din locurile de muncă din piață solicită o asemenea pregătire;

4.3 Doar 30% dintre absolvenții de învățământ profesional și tehnic se angajează în primul an, în specializarea în care s-au pregătit în școală;

4.4 Există un deficit enorm de forță de muncă calificată în construcții, de circa 500.000 de persoane, în ciuda faptului că salariile sunt mai mari decât în alte domenii de activitate;

4.5 Nu există un cadru legal stimulat, care să motiveze angajatorii să încheie contracte de școlarizare cu viitori absolvenți.

4.6 Curriculumul este în continuare sufocat de informații, în loc să genereze creativitate, gândire critică, abilități de comunicare, autoformare continuă și intrare în piața muncii;

4.7 Grupurile școlare nu au bază materială de instruire practică și nici cadre calificate.

5. Fixarea investiției în capitalul uman – cea mai profitabilă investiție pe termen lung

În realitate:

Educația nu este considerată nici prioritate și nici „investiția cea mai profitabilă”. Infrastructură nu are, cadrele didactice calificate sunt din ce în ce mai puține și părăsesc sistemul educațional inclusiv prin migrarea spre alte domenii mai bine plătite.

Cum se poate vorbi de educație ca resursă de bază a modernizării României, când din învățământ se pleacă masiv? Numai în 2006 peste 9000 de profesori au renunțat la catedră și s-au îndreptat spre slujbe mai bine plătite. În nicio unitate de învățământ din mediul rural și în multe unități din orașe nu există personal didactic 100 % calificat. În acest moment peste 30% dintre profesorii din școlile românești sunt suplinitori, iar majoritatea își schimbă anual locul de muncă, lăsând în urma lor elevi dezorientați.

În loc să pună în aplicare promisa dublare a salariilor cadrelor didactice, Ministerul Educației și Cercetării înțelege să păcălească profesorii cu orice ocazie. Deși în decembrie 2006 salariile au fost majorate cu 5% ca urmare a unei inițiative parlamentare, o sumă importantă fiind trecută de la infrastructură la fondul de salarii prin Legea bugetului (creându-se astfel fondurile necesare pentru o majorare a salariilor în 2007 cu 7% de la 1 ianuarie și 15% începând cu 1 octombrie), dascălii au fost din nou păcăliți propunându-li-se o creștere salarială după schema: 5% de la 1 ianuarie, 2% de la 1 aprilie și 15% de la 1 octombrie.

6. Guvernul României va acorda o atenție deosebită sectorului de cercetare-inovare pentru a ajuta economia românească să obțină un avantaj competitiv durabil, precum și pentru a micșora decalajele de dezvoltare între regiunile din România, precum și între acestea și regiunile din alte țări ale Uniunii Europene.

În realitate:

Există o lipsă de transparență în privința alocării și cheltuirii fondurilor, a rezultatelor științifice obținute în cadrul proiectelor. Tocmai de aceea, în data de 1 februarie a.c. Opoziția a depus o adresă la Ministerul Educației și Cercetării prin care i-a solicitat domnului Hărdău, în calitate de conducător al unei instituții publice bugetară și în baza prevederilor art. 1, 2, 6 și 7 din Legea nr. 544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, să

aducă la cunoștința cetățenilor modul în care ministerul a cheltuit banii primiți de la bugetul de stat în anul 2006. Întrucât nu am primit niciun fel de răspuns din partea ministrului educației în timpul prevăzut de lege, a fost depusă cererea de acționare în instanța a Ministerului Educației și Cercetării.

Totodată, se menține și se perpetuează în bună măsură, separarea și izolarea dintre institutele de cercetare și universități. Infrastructura din laboratoarele de cercetare nu este accesibilă studenților, situație care afectează inclusiv studiile doctorale.

Capitolul II. Alte eșecuri ale Ministerului Educației și Cercetării

1 Lipsa unei **strategii coerente**, într-un orizont de timp mediu și lung, pentru evoluția educației și cercetării, face ca toate proiectele și programele să nu poată beneficia de predictibilitate, de studii de fezabilitate și de impact, de investiții interne și externe.

2 În vara anului 2006, au apărut, pentru prima oară în istoria examenelor naționale românești, dovezi clare **despre vânzarea subiectelor de examen**, la tarabă, în piața publică. Nici până în prezent nu au fost descoperiți vinovații, afacerea fiind mușamalizată. În aceste condiții credibilitatea examenelor naționale este în continuare compromisă.

3 Sute de școli cu mii de elevi **s-au trezit în frig** și iarna aceasta, întrerupând, parțial, cursurile. Sumele alocate de guvern pentru infrastructură sunt cheltuite fără nici o planificare și fără respectarea priorităților, (exemplu: cele câteva mii de miliarde alocate materialelor didactice pentru școli și licee și care, aruncate dintr-o dată pe piață, au blocat furnizorii de materiale didactice, care nu pot face față cererii).

4 Ministerul Educației și Cercetării a promovat pripit trei proiecte de lege: legea învățământului universitar, cea a învățământului preuniversitar și statutul personalului didactic. Observația fundamentală este aceea că respectivele proiecte de lege au fost supuse dezbaterii publice fără ca Ministerul Educației și Cercetării să elaboreze în prealabil o strategie de dezvoltare a învățământului românesc în următoarele decenii. Așa se și explică de ce partenerii sociali, cadrele didactice, reprezentanții ONG-urilor sunt profund nemulțumiți de proiectele propuse.

5 Indecizia ministerului se manifestă în varii domenii, cele mai recente exemple fiind sportul, ca materie de bacalaureat și tezele unice de la clasa a VII-a, care ba sunt eliminate, ba reintroduse, fapt de natură să afecteze milioane de elevi și familiile acestora.

6 Mii de catedre sunt neocupate pentru că nu există un **sistem atractiv de salarizare**, în care să opereze drept principale criterii, **performanța și rezultatele muncii**. Tinerii nu mai vin în învățământ, profesorii performanți pleacă spre alte domenii mai bine plătite. Cei vinovați de acest fapt, amănatează viitorul poporului român, inclusiv performanța sa în plan economic, în competiția cu alte țări din UE.

7 Ministerul Educației și Cercetării neglijează cercetarea românească. Obiective din Agenda Lisabona sunt imposibil de realizat fără investiții masive în cercetare. În momentul de față, **România este pe ultimul loc în ceea ce privește respectarea criteriilor impuse de Agenda Lisabona.**

Salariile cercetătorilor români sunt extrem de mici în raport cu munca depusă. În loc să poată să se dedice muncii de cercetare, cercetătorii români sunt de mult prea multe ori nevoiți să alerge între mai multe locuri de muncă, pentru a câștiga un ban în plus necesar traiului zilnic.

Slaba dotare din domeniu scoate practic din cursă cercetarea românească și o aduce de la un nivel al rezultatelor la un nivel teoretic. În acest caz nici nu se mai poate vorbi de o concurență corectă cu alte centre de cercetare din lume.

De asemenea, **nu sunt evaluate și nici publicate rezultatele fondurilor acordate pentru cercetare.** Contribuabilii nu știu pe ce sunt cheltuiți banii publici.

La toate aceste lucruri mai pot fi adăugate multe exemple. Conducerea Ministerului **a reușit să compromită definitiv relația cu principalii parteneri sociali și anume, sindicatele.**

Numai după ce sindicalistii au amenințat cu boicotarea anului școlar, s-a putut ajunge la un dialog legitim pe marginea unui proiect legislativ foarte important, acela al învățământului preuniversitar.

Un alt element care ar trebui să capteze întreaga atenție a Ministerului Educației și Cercetării îl constituie **creșterea îngrijorătoare a fenomenului de violență în unitățile de învățământ**. Violențele fizice, traficul și consumul de droguri, injuriile și agresiunile asupra profesorilor, au devenit subiecte obișnuite ale jurnalelor de știri. **Despre incidența consumului și traficului de droguri în unitățile școlare vorbesc rapoartele anuale ale instituțiilor abilitate.** Acestea infirmă optimismul ministrului

Educației și Cercetării, care consideră că a făcut tot ceea ce și-a propus.

Capitolul III. Lipsa de transparență în cheltuirea banului public

Afacerea Microbuzelor Școlare

Poate cea mai scandalosă dovadă de incompetență combinată cu cinism este „Afacerea Microbuzelor Școlare”. Cele 500 de microbuze au fost achiziționate de către Ministerul Educației și Cercetării, așa cum rezultă de altfel și din documentele făcute publice și prezentate pe larg de către mass-media, la un preț ce se dovedește a fi cu mult peste valoarea de piață a acestora.

Microbuzele au fost cumpărate din banii proveniți din bugetul statului. Prin urmare, cheltuirea fondurilor trebuie să se facă în mod rațional și fiecare cheltuială să fie legală, oportună justificată și nu în ultimul rând transparentă.

Pentru a dovedi disprețul față de banul public și reaua voință a ministrului Mihail Hărdău, în legătură cu achizițiile de microbuze școlare, prezentăm costurile reale ale mașinilor achiziționate, în număr de 500. Fiat Doblo, Fiat Panorama și Volkswagen Transporter. Astfel, pe site-ul firmei Fiat se poate observa că prețul celui mai performant și dotat Fiat Panorama este de 17.000 de euro. Prețul la care Ministerul Educației și Cercetării a achiziționat o astfel de mașină este cuprins, conform datelor publicate de minister, între 23-26 mii de euro. Rezultă o diferență cuprinsă între 5000 și 8000 de euro pe bucată. În cazul unui Fiat Ducato, prețul maxim, fără taxe al unui astfel de microbuz cu toate dotările este de maxim 23.446 euro. Cu toate taxele plătite, suma ajunge la aproximativ 28.500 de euro.

Cel de-al treilea model de mașină achiziționat de Ministerul Educației și Cercetării este Volkswagen Transporter. Prețul unui astfel de autobuz este, fără taxe, de 25.957,35 euro. Prețul după achitarea acestora ajungând la aproximativ 30.000 de euro. Astfel, Ministerul Educației și Cercetării a plătit pentru o mașină Fiat Ducato și un VW Transporter o sumă cuprinsă între 31 și 34 de mii de euro. Rezultă o

diferență între 2500 și 5500 de euro pentru Ducato și între 1000 și 4000 în cazul unui VW.

Un calcul simplu, ne probează "dispariția" din buzunarele contribuabililor și nu în ultimul rând al elevilor, a unei sume de 2.000.000 de euro, adică 500 de microbuze x media de 4000 de euro, sumă care nu poate fi justificată.

Modelele auto alese sunt conforme și pot răspunde necesităților de transport al elevilor la unitățile școlare de învățământ, inclusiv în mediul rural?

În cele mai multe cazuri, aceste autobuze stau mai mult pe marginea drumului decât să transporte copii la școală, fie din cauza că nu fac față noroiului din localități, fie că nu sunt șoferi, sau că au garda prea jos, așa cum de altfel a relatat pe larg mass-media. Deși domnul ministru Hărdău a fost rugat să dea explicații, nici până în ziua de astăzi n-a făcut-o.

Solicităm încă o dată prezentarea publică a concluziilor anchetei realizate la Ministerului Educației și Cercetării, de către Corpul de Control al Primului Ministru și de către DNA în legătura cu "Afacerea Microbuzelor Școlare", patronată de domnul ministru Hărdău.

Cheltuielile prezentate pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării în data de 20.02.2007, ca urmare a somației adresată de către opoziție, nu răspund solicitării legale de a face public conținutul contractelor încheiate în anul 2006 din bani publici.

Practic, în spatele statisticilor, cifrelor generale și anexelor, ministerul încearcă să evite să ofere informații clare la probleme punctuale, cum ar fi: **modul de contractare a lucrărilor, criteriile și persoanele responsabile de repartizare, firmele care au câștigat licitațiile, prețul stabilit pentru fiecare tip de serviciu,etc.**

Toate aceste informații trebuie să fie prezentate public în baza legii nr. 544/2001 privind accesul la informații de interes public, pentru că asupra contractelor încheiate de ministrul educației planează suspiciuni de ilegalitate. "Afacerea Microbuzul" nu este decât un exemplu de astfel de contract asupra căruia așteptăm în continuare rezultatele anchetei Corpului de Control al Primului Ministru și DNA.

Capitolul IV. Întrebări la care conducerea Ministerului Educației și Cercetării trebuie să ofere răspunsuri

- 1** Care au fost argumentele pentru care Ministerul Educației și Cercetării a renunțat la sistemul de licitații electronice pentru achiziția de carte școlară și materiale didactice – pus în aplicare de guvernul PSD în anul 2002? Reamintim ca prin aplicare sistemului de evaluare informatizată – s-au realizat economii la buget de 1 milion dolari – numai pentru manuale de clasele 1-3!
- 2** Având în vedere planul de investitii în infrastructura de 1,3 miliarde euro – s-a consultat conducerea Ministerului Educației și Cercetării cu Comisia Europeană (DG REGIO) pentru avizarea acestor proiecte de investiții astfel încât să nu existe suprapuneri și raportări multiple pe aceleași obiective și din fondurile structurale? Dacă da, care este dovada acestui aviz consultativ dat de experții Comisia Europeană?
- 3** Care au fost firmele care au câștigat licitațiile de pregătire în domeniul resurselor umane –și care a fost experiența anterioară în practicile europene în domeniu a firmelor câștigătoare?
- 4** Cum explică Ministerul Educației și Cercetării lipsa școlilor românești din programele de twinning ale Uniunii Europene?
- 5** Uniunea Europeană acordă în contextul strategiei Lisabona – o importanță prioritară – resurselor umane și pregătirii continue. Care este strategia Ministerului Educației și Cercetării în acest domeniu? Reamintim că în lipsa unei strategii naționale, România nu va putea primi, în perioada 2007-2013, fonduri europene a căror valoare depășește 1 miliard euro;
- 6** Care a fost ultima evaluare făcută de Ministerul Educației și Cercetării, Unității Executive pentru Finanțarea Invatamantului superior și a Cercetării Științifice Universitare (UEFISCSU). Unde se află acest raport?
- 7** Care sunt raporturile instituționale dintre agențiile finanțate de Ministerul Educației și Cercetării? Unde se află rapoartele anuale de evaluare? Concret cazul UEFISCSU, APART și CNCSIS (răspunzători de politici și programe de cercetare universitară – în raport cu efectelele – rata de absorbție de 18% fonduri europene). În acest caz, cine se face răspunzător conform legii de managementul defectuos – ministrul Educației și Cercetării, sau executivul CNCSIS?
- 8** Care sunt concret programele care finanțează cercetarea aplicată cu destinație IMM-urile?

9 Care sunt firmele românești beneficiare ale cercetării din ultimii 5 ani și care este dinamica lor în piață?

10 România a deschis în anul 2005 un oficiu de reprezentare pe lângă UE – cu un buget anual de 500.000 euro. Cine sunt reprezentanții noștri și cum au fost ei selecționați? Există un raport de evaluare a rezultatelor după 2 ani de activitate? Există vreun raport public asupra evaluării reprezentantului Ministerului Educației și Cercetării în Reprezentanța Permanentă a României la UE?

Având în vedere cele arătate SOLICITĂM conducerii Ministerului Educației și Cercetării:

1 Prezentarea unei strategii coerente de reformare a sistemului educațional.

2 Pe temeiul acestei strategii supuse dezbaterii publice, Ministerul Educației și Cercetării va elabora un pachet legislativ, coerent și armonizat vizând: legea învățământului preuniversitar, legea învățământului superior, legea privind Statutul personalului didactic, o nouă lege a salarizării.

3 Continuarea procesului de descentralizare și creșterea autonomiei unităților și instituțiilor de învățământ.

4 Propuneri pentru restructurarea examenelor, în vederea recredibilizării sistemului, astfel încât să iasă de sub amenințarea permanentă a fraudei.

5 Prezentarea publică a rezultatelor anchetei interne privind fraudarea testelor naționale și a examenelor de absolvire din vara anului 2006.

6 Depolitizarea totală a sistemului de învățământ.

7 Conceperea și prezentarea unui curriculum pentru istoria românilor, care să elimine tratamentul politic din expunerea datelor și faptelor istoriei naționale.

8 Întărirea capacității administrative din sistemul de învățământ, prin profesionalizarea tuturor structurilor Ministerului Educației și Cercetării.

Cerem Primului-Ministru al Guvernului României să se implice în creșterea performanțelor Ministerului Educației și Cercetării, pentru a nu compromite viitorul european al unei întregi generații.

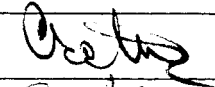

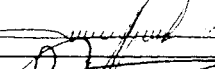

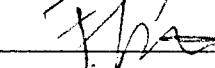
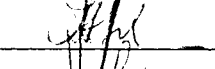
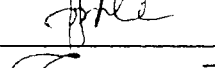
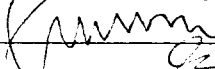
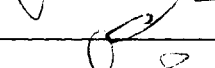

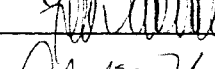
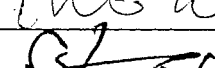
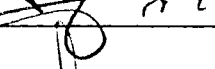

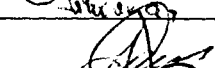

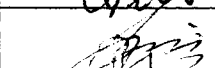

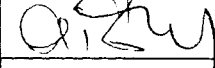
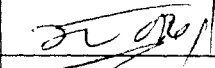
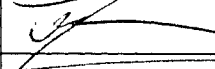

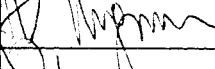

De asemenea, solicităm revocarea din funcție a ministrului Educației și Cercetării.

Această Moțiune simplă se înaintează Senatului României în virtutea dreptului acestuia de control asupra Executivului, stipulat în Constituția României, Cap. IV, art. 112, și în Regulamentul Senatului, Cap. III, Secțiunea I.

LISTA DE SEMNATURI

cu susținătorii moțiunii simple
"Falimentul învățământului și cercetării românești"

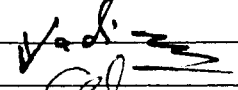
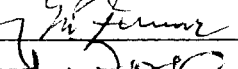
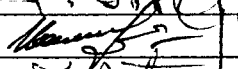
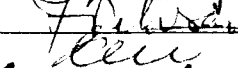
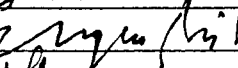
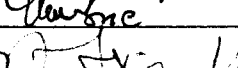
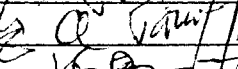
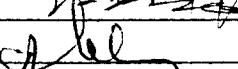
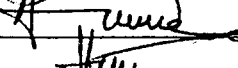
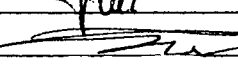
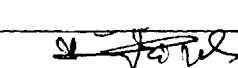
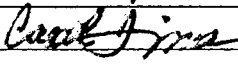
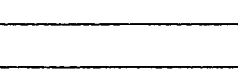
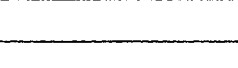
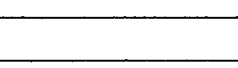
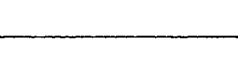
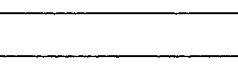
1.	Ion Iliescu	București	
2.	Geoană I. Mircea Dan	Dolj	
3.	Văcăroiu Nicolae	Argeș	
4.	Solcanu Ion	Iași	
5.	Neagoe B. Otilian	Brașov	
6.	Nicolae Șerban	Ialomița	
7.	Dîncu V. Vasile	Cluj	
8.	Georgescu Radu Cristian	Mureș	
9.	Tărăcilă I. Doru Ioan	Călărași	
10.	Sârbu I. Ilie	Timiș	
11.	Chelaru I. Ioan	Neamț	
12.	Popescu Șt. Dan Mircea	Prahova	
13.	Arcaș I. Viorel	Sibiu	
14.	Athanasiu A. Alexandru	Bihor	
15.	Cozmâncă O. Octav	Suceava	

16.	Crețu I. Ovidiu Teodor	Bistrița-Năsăud	
17.	Crețu T. Corina	București	
18.	Daea P. Petre	Mehedinți	
19.	Diaconescu M Cristian	Constanța	
20.	Filipescu N. Teodor	Ilfov	
21.	Florescu I. Ion	Gorj	
22.	Ion I. Vasile	Buzău	
23.	Iorgovan Gh. Antonie	Prahova	
24.	Mardare C. Radu Cătălin	Bacău	
25.	Mihăilescu N. Petru Șerban	Teleorman	
26.	Moraru Ion	Bacău	
27.	Novolan S. Traian	Dâmbovița	
28.	Oprescu M. Sorin Mircea	București	
29.	Păunescu C. Adrian	Hunedoara	
30.	Popescu E. Mihail	Vâlcea	
31.	Rădoi S. Ion	Giurgiu	
32.	Roibu S. Aristide	Vaslui	
33.	Silistru C. Doina	Vaslui	
34.	Simionescu N. Aurel Gabriel	Brăila	
35.	Ștefan C. Viorel	Galăț	
36.	Șter Gh. Sever	Satu Mare	
37.	Theodorescu V. Emil Răzvan	Botoșani	
38.	Tîlvăr P. Angel	Vrancea	
39.	Toma I. Ion	Olt	
40.	Tomoiagă Liliana Lucia	Alba	
41.	Țicău M. Silvia Adriana	Galăț	
42.	Ungureanu V. Vasile Ioan Dănuț	Arad	
43.	Vărgău I. Ion	Tulcea	

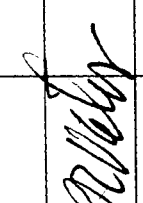

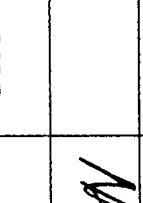

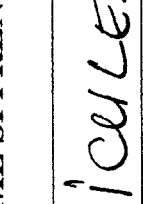
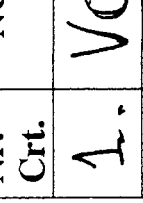

44.			
45.			
46.			
47.			
48.			
49.			
50.			
51.			
52.			
53.			
54.			
55.			
56.			
57.			
58.			
59.			
60.			
61.			
62.			
63.			
64.			
65.			
66.			
67.			
68.			
69.			
70.			
71.			

TABEL

cu senatorii semnatori ai Motiunii simple
„FALIMENTUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CERCETĂRII ROMÂNEȘTI”

Nr. crt.	Nume prenume	Partid	Semnătură
1.	Canahin Vadim Tudor	P.R.M.	
2.	FUNAR GHEORGHE	P.R.M.	
3.	NICOLAE IORGA	PRM	
4.	ILASCU ILIE	PRM	
5.	PETRESCU ILIE	P.R.M.	
6.	ITAN PETRU	PRM	
7.	EUGEN MIHAESCU	P.R.M.	
8.	VIORICA MOISUC	PRM	
9.	LOGHIN IRINA.	PRM	
10.	TANASESCU CLAUDIU	PRM	
11.	Dumitrescu Viorel	PRM	
12.	MIHAI UNGHIENY	PRM	
13.	ARDELEAN M. AUREL	PRM	
14.	GAUCAT CORIN	P.R.M.	
15.	VERINA S. VERGINIA	PRM	
16.			
17.	DINECO VALENTIN	PRM	
18.	DINA CAROL	P.R.M.	
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			
24.			
25.			
26.			
27.			
28.			
29.			
30.			
31.			

**Tabel cu semnături în vederea susținerii motiunii
„Falimentul Invatamantului si Cercetarii Romanesti”**

Nr. Crt.	NUME SI PRENUME	GRUPUL PARLAMENTAR	SEMNĂTURI
1.	VOICULESCU DAN	P. C.	
2	STOICA ILIE	P. C.	
3	POPESCU IRINEL	P. C.	
4	VANITELER SAVILIA	P. C.	
5.	CODROT SERES	P. C.	
6.	PASCU CORNELIU	P. C.	
7	Sabin Cutas	P. C.	
8	S/ȘMOILĂ RODICU	P. C.	
9	GHEORGHE CONSTANTIN	P. C.	
10	TERINTE RADU	P. C.	